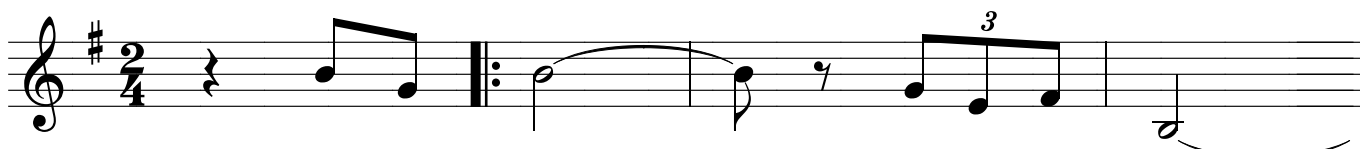

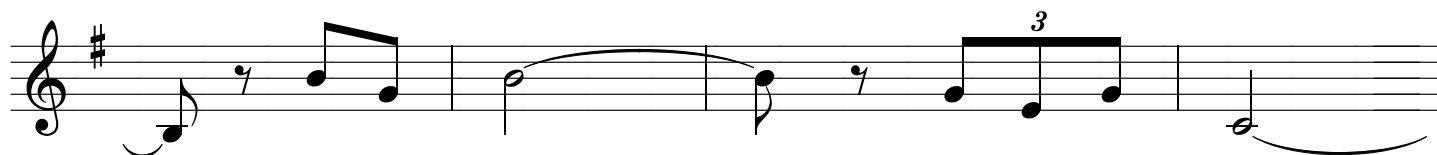
Lá vàng Thu

Cung Nhật

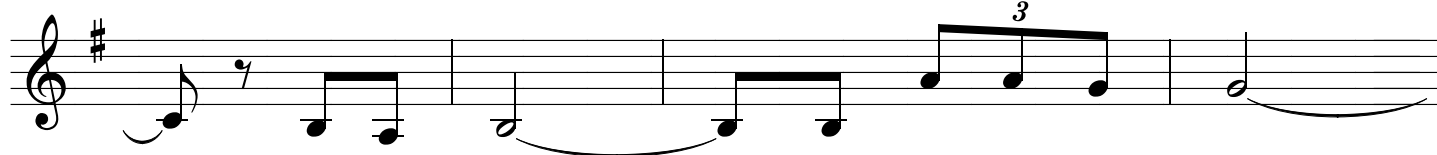
Chậm, diễn tả

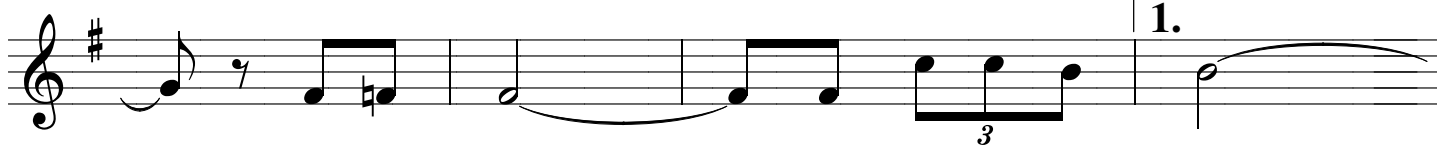
Nắng chiều loang
...qua
uơm vàng tóc dài,
phiêu giạt cuối trời.

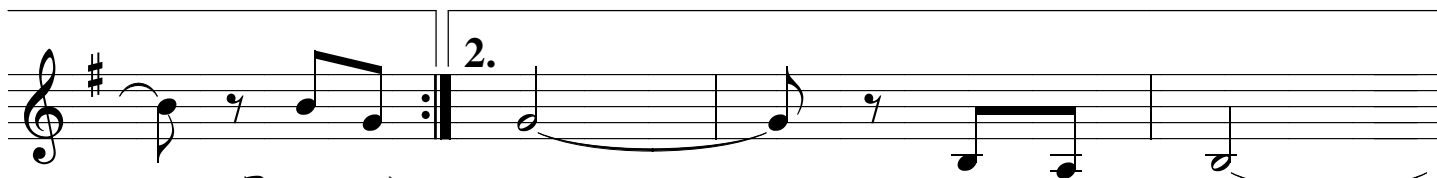
Lá mùa khô
Có buồn trông
quay cuồng gót hài,
ráng chiều nhớ người?

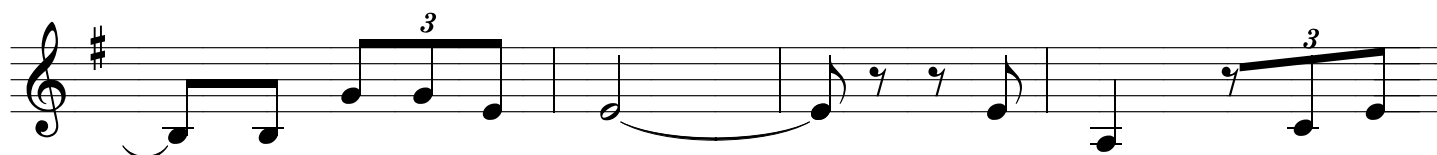
Tình lỡ làng,
Còn bồi hồi
tình ngỡ đã nguôi ngoai,
lặng ngắm áng mây...

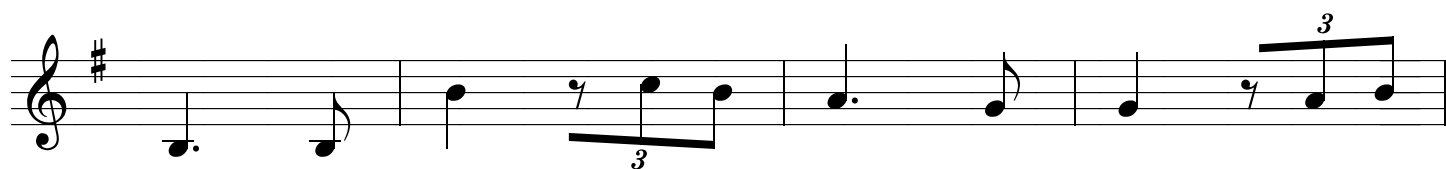
chợt lại về
cùng lá gió thu bay.

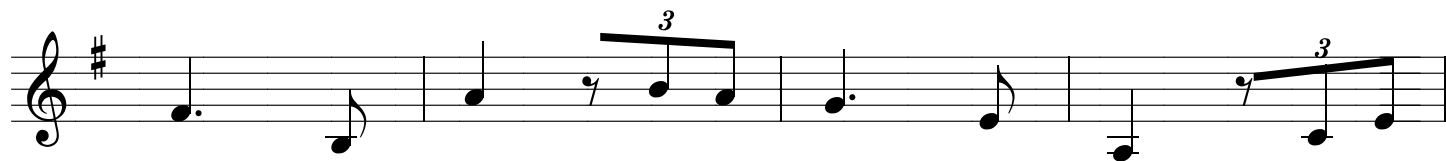
Bao ngày...
trôi?
Rồi nguyện cầu

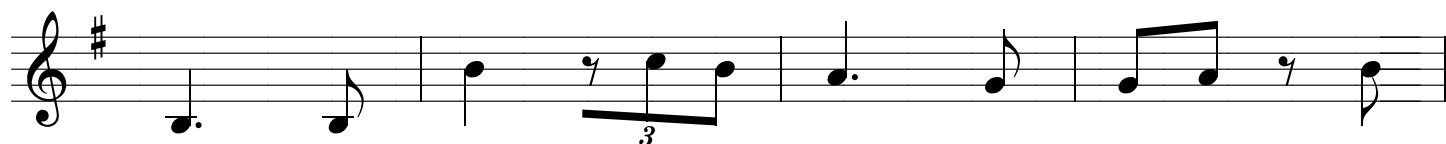
tình ấm mãi trên môi.
Hôm về qua phố

cũ, của khép, ngõ phong rêu. Làn tìm trên gốc

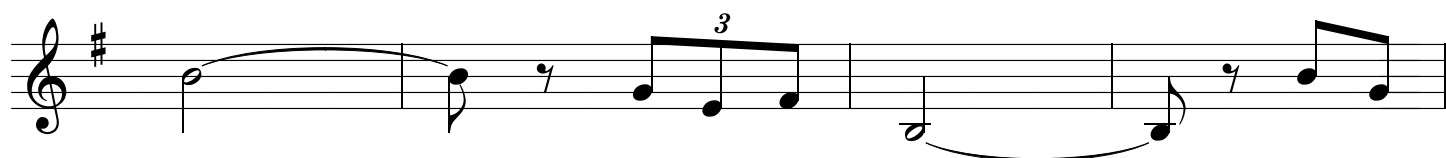
phượng, dòng chữ dấu thương yêu. Ai về không ước

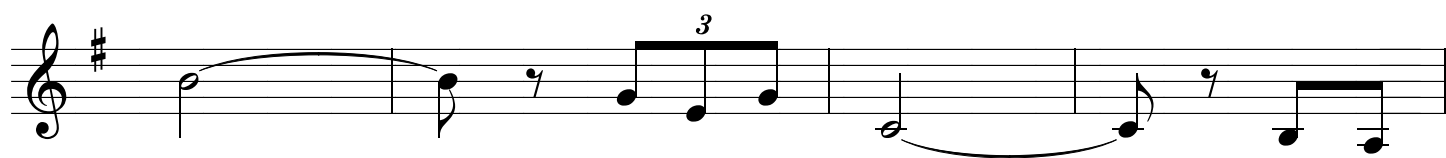
hẹn, người ấy biết nay đâu, vườn tình xưa vắng

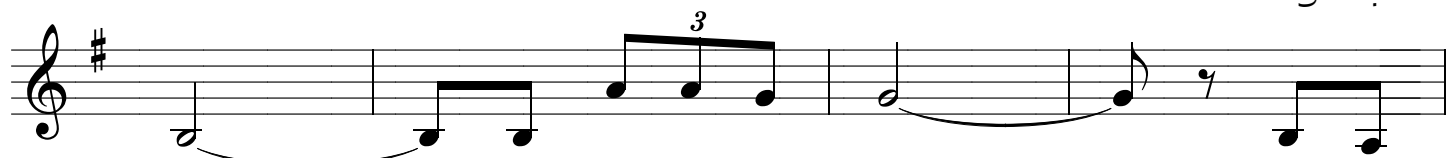
lặng, ta không nhìn thấy nhau. Lá vàng

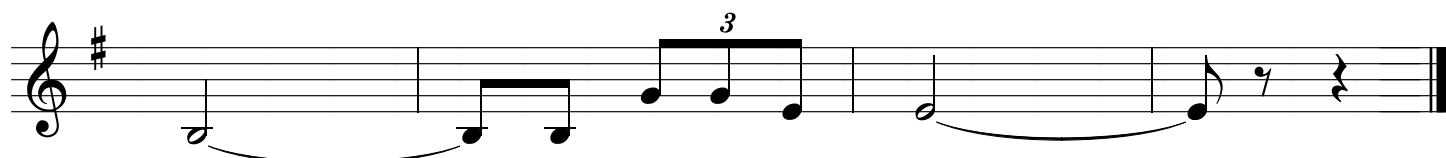
rơi, đón mùa thu về, lá vòn

theo chân người lỗi thè. Đường lặng
Đường một

buồn, gọi mãi dấu yêu xưa. Chiều lạnh
mình, nằm ngóng gió trăm năm. Chiều lịm

đây, lòng lữ khách bơ vơ
dần vào bóng tối mênh mông.